

**Решение на Съда (голям състав) от 29 юни 2010 г. — Европейска комисия/Великото херцогство Люксембург**

(Дело C-526/08) <sup>(1)</sup>

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Допустимост — *Non bis in idem* — Сила на пресъдено нещо — Членове 226 ЕО и 228 ЕО — Член 29 от Процедурния правилник — Език на производството — Директива 91/676/ЕИО — Опазване на водите от замърсяване с нитрати от селскостопански източници — Несъвместимост на националните мерки с правилата относно периодите, условията и техниките за разпръскване на подобряващи почвата вещества — Минимален капацитет за събиране на течни оборски торове — Забрана за разпръскване по земи с остър наклон — Техники, гарантиращи еднаквото и ефикасно разпръскване на торове)

(2010/C 234/14)

Език на производството: френски

**Страни**

Ищец: Европейска комисия (представители: S. Pardo Quintillán, N. Von Lingen и B. Smulders)

Ответник: Великото херцогство Люксембург (представители: C. Schiltz и P. Kinsch, avocat)

**Предмет**

Неизпълнение на задължения от държава членка — Неприемане на необходимите закони, подзаконови и административни разпоредби за пълно и правилно съобразяване с членове 4 и 5 във връзка с Приложение II А(1) и Приложение III 1(1), Приложение II А(5) и Приложение III 1(2), Приложение II А(2) и Приложение II А(6) към Директива 91/676/ЕИО на Съвета от 12 декември 1991 година за опазване на водите от замърсяване с нитрати от селскостопански източници (ОВ L 375, стр. 1, Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 81) — Начини, условия и периоди за разпръскване на торове — Минимален капацитет за събиране на оборска тор — Забрана за разпръскване по земи с остър наклон — Техники, позволяващи да се осигури единно и ефикасно разпръскване на торовете

**Диспозитив**

1. Като не е приело всички закони, подзаконови и административни разпоредби, необходими за съобразяване с членове 4 и 5 от Директива 91/676/ЕИО на Съвета от 12 декември 1991 година за опазване на водите от замърсяване с нитрати от селскостопански източници във връзка с буква А, точки 1, 2, 5 и 6 от приложение II, както и с параграф 1, точки 1 и 2 от приложение III към тази директива, Великото херцогство Люксембург не е изпълнило задълженията си по посочената директива.

2. Осъжда Великото херцогство Люксембург да заплати съдебните разходи.

<sup>(1)</sup> ОВ С 44, 21.2.2009 г.

**Решение на Съда (първи състав) от 8 юли 2010 г. (преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden, Нидерландия) — Portakabin Limited, Portakabin B.V./Primakabin B.V.**

(Дело C-558/08) <sup>(1)</sup>

(Марки — Реклама по интернет от ключови думи („keyword advertising“) — Директива 89/104/ЕИО — Членове 5—7 — Визуализиране на съобщения, като се изхожда от идентична с марка ключова дума — Визуализиране на съобщения, като се изхожда от ключови думи, възпроизвеждащи марка с „малки грешки“ — Реклама за стоки втора употреба — Стоки, произведени и пуснати на пазара от притежателя на марката — Изчерпване на правото, предоставено от марката — Поставяне на етикети с наименованието на препродавача и премахване на етикетите с марката — Реклама на стоки втора употреба, която изхожда от чужда марка и включва, освен произведените от притежателя на марката стоки, и стоки с друг произход)

(2010/C 234/15)

Език на производството: нидерландски

**Запитваща юрисдикция**

Hoge Raad der Nederlanden

**Страни в главното производство**

Жалбоподатели: Portakabin Limited, Portakabin B.V.

Ответник: Primakabin B.V.

**Предмет**

Преюдициално запитване — Hoge Raad der Nederlanden Den Haag — Тълкуване на член 5, параграф 1, буква а), на член 5, параграф 5, на член 6, параграф 1, букви б) и в) и на член 7 от Първа директива 89/104/ЕИО на Съвета от 21 декември 1988 година за сближаване на законодателствата на държавите членки относно марките (ОВ L 40, 1989 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 92) — Право на притежателя на марка да се противопостави на незаконното използване на неговата марка — Използване — Понятие — Използване на марката като ключова дума за търсене в Интернет с помощта на търсачка на стоки, обхванати от посочената марка — Визуализиране на връзка към Интернет страницата на лице, което препродава стоки, обхванати от марката

**Диспозитив**

1. Член 5, параграф 1 от Първа директива 89/104/ЕИО на Съвета от 21 декември 1988 година за сближаване на законодателствата на държавите членки относно марките, изменена със Споразумението за Европейското икономическо пространство от 2 май 1992 година, трябва да се тълкува в смисъл, че притежателят на дадена марка има право да забранява на рекламодател да рекламира — изхождайки от идентична или сходна на посочената марка ключова дума, избрана от този рекламодател без съгласието на посочения притежател в рамките на услуга по каталогизиране в Интернет — стоки или услуги, идентични с тези, за които е регистрирана посочената марка, когато тази реклама не позволява или позволява единствено трудно на средностатистическия интернет потребител да разбере дали посочените в съобщението стоки или услуги са с произход от притежателя на марката или от икономически свързано с него предприятие, или напротив, са с произход от трето лице.
  
2. Член 6 от Директива 89/104, изменена със Споразумението за Европейското икономическо пространство от 2 май 1992 година, трябва да се тълкува в смисъл, че когато в приложение на член 5 от тази директива може да се забрани използването от страна на рекламодатели на идентични или сходни на марки знаци като ключови думи в рамките на услуга по каталогизиране в интернет, по принцип тези рекламодатели не биха могли да се позовават на изключението, установено с член 6, параграф 1, за да избегнат подобна забрана. Все пак националната юрисдикция трябва да провери с оглед на обстоятелствата по случая дали действително няма никакво използване по смисъла на споменатия член 6, параграф 1, което да е било в съответствие с честната производствена или търговска практика.
  
3. Член 7 от Директива 89/104, изменена със Споразумението за Европейското икономическо пространство от 2 май 1992 година, трябва да се тълкува в смисъл, че притежателят на марка няма право да забранява на рекламодателя да рекламира — изхождайки от идентичен или сходен на посочената марка знак, избран от този рекламодател без съгласието на посочения притежател като ключова дума в рамките на услуга по каталогизиране в интернет — препродажбата на стоки, произведени от този притежател и пуснати в продажба в Европейското икономическо пространство от него или с негово съгласие, освен ако не е налице основателна причина по смисъла на параграф 2 от същия член, която да обосновава възраженията на притежателя срещу тази реклама, например използване на знака, което да създава впечатление, че между препродавача и притежателя на марката е налице икономическа връзка или пък използване, което сериозно да накърнява реномето на марката.

Националната юрисдикция, която трябва да прецени дали е налице такава основателна причина по делото, с което е сезирана:

- не би могла да установи, единствено въз основа на обстоятелството, че рекламодателят използва чужда марка с добавяне на изрази, указващи, че съответната стока е предмет на препродажба, например „използван“ или „втора употреба“, че съобщението създава впечатление за съществуването на икономическа връзка между препродавача и притежателя на марката или сериозно засяга реномето ѝ,
  
- е длъжна да установи, че такава основателна причина е налице, когато без съгласието на притежателя на марката препродавачът, който я използва в рамките на реклама за дейността си, свързана с препродажба, прелахва надписа с тази марка от произведените и пуснати в продажба от този притежател стоки и замества същия с надпис с името на препродавача, като по този начин скрива марката, и
  
- е длъжна да приеме, че на препродавач, специализиран в продажбата на стоки втора употреба с чужда марка, не би могла да се наложи забраната да използва тази марка, за да съблещи на потребителите за дейността, свързана с препродажба, която освен продажбата на стоки втора употреба със споменатата марка включва и продажбата на други стоки втора употреба, освен ако от препродажбата на тези други стоки не произтича опасност, предвид на нейния обем, представяне или лошо качество, тежко да пострада обликът, който притежателят е успял да създаде на своята марка.

(<sup>1</sup>) ОВ С 55, 7.3.2009 г.

**Решение на Съда (втори състав) от 1 юли 2010 г. (преюдициално запитване от Corte suprema di cassazione, Италия) — Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate/Paolo Speranza**

(Дело С-35/09) (<sup>1</sup>)

**(Косвени данъци — Данък върху увеличаването на дружествения капитал — Член 4, параграф 1, буква в) от Директива 69/335/ЕИО — Национална правна уредба, облагаща вписването на акта за увеличаване на дружествения капитал на дружество — Солидарно данъчно облагане на дружеството получател и на нотариуса — Липса на реална вноска в капитала — Ограничаване на доказателствените средства)**

(2010/С 234/16)

Език на производството: италиански

**Запитваща юрисдикция**

Corte suprema di cassazione